

med at smide om sig med det ord. Specielt fra de socialistiske partier – jeg tænker her særlig på SF – har der jo flere gange lydt ord om racistiske tilbøjeligheder osv.

Mig bekendt er der altså ingen i denne sal og ingen af de politiske partier, der er i Folketinget, der ønsker, at Danmark skal bevares som et racerent land, og det er det, racisme betyder. Jeg synes, det er på høje tid, at også SF finder ud af det. Man siger jo, at det normalt er velbegavede mennesker, højtuddannede akademikere osv., der er i SF, og derfor troede jeg faktisk, de vidste, hvilke ord man brugte i sådan en debat. Jeg synes rent ud sagt, det er en uforskammethed, at der er partier i dette Ting, der bliver beskyldt for at ønske et racerent Danmark. Jeg må tage klart afstand fra disse holdninger; der er ingen i det danske Folketing, der ønsker, at landet skal være racerent.

Så det skal være mit bidrag foreløbig. Jeg synes, det var vigtigt at få det sagt i dag. Det var utrolig deprimerende at sidde og lytte til, at SF tror, det kan tage patent på at afgøre, hvem der er racister, og hvem der ikke er racister. Derfor skal det også være sagt, at ingen partier i dette Ting ønsker et sådant samfund.

Så vil jeg sige tak til Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det, det drejer sig om, er slet og ret at opfylde det løfte, politikerne gav den danske befolkning for 2 år siden, nemlig at bosnierne kun skal være her midlertidigt. Jeg synes, at VKZ har været et flot team i denne sag, og derfor endnu en gang tak til V og K.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Hans Engell gav udtryk for, at Det Konservative Folkeparti står ved det forlig, det indgik i 1992, og så sagde han ordret: »... og loven udløb, og så skiltes vore veje.« Det var dog den mest særprægede argumentation, jeg har været ude for. Står man ikke ved en lov, til den er ført igennem? Kompromiset eller forliget i 1992 drejede sig om en maksimal udskydelse i 24 måneder. Nu handler det om, at sagsbehandlingen skal gå i gang, fordi de 24 måneder er gået. Hvad gør V og K nu? De gør alt for at undgå, at sagsbehandlingen går i gang. Den måde kan man altså ikke argumentere på.

Der blev også sagt, at i de kommende år vil dette give kolossale problemer for kommunerne. Hvordan det? Op imod 2½–3 år endnu vil disse mennesker – også de, der får afslag – sidde her på midlertidige vilkår. Jeg har forstået på

den konservative ordfører – men har måske misforstået noget – at De Konservative står bag alle forbedringer med hensyn til arbejdsmarked, bolig, sociale rettigheder osv. Hvor vil dette forslag i de næste 2½ eller 3 år give kommunerne problemer, som de ikke ville få efter den model, Det Konservative Folkeparti ønsker? Der er ingen forskel.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Indenrigsministeren, og mon ikke debatten hermed er ved sin afslutning?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Én gang til til hr. Tom Behnke: Med hørings svar er det naturligvis ikke sådan, at man sidder i et ministerium og siger: Dem kan jeg godt lide, så dem oversender jeg, og de andre oversender jeg ikke. Det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at vi oversendte dem med glæde, og at vi gjorde det uopfordret, alene fordi vi gerne ville have en hurtig sagsbehandling.

Der er nemlig det særlige ved disse hørings svar, at de i vid udstrækning går imod regeringens forslag, men de er et godt supplement for Retsudvalget til at vurdere, hvad det er, vi er ved at lave i forbindelse med opstramningerne, og det er jo den del af det, som vi er enige med V og K om at gennemføre.

Så det dér billede af, at nu er vejene i udlændingepolitikken fuldstændig skilt, holder jo ikke. Vi har lige netop konstateret enighed med den ene side i salen om nogle opstramninger og derefter med den anden side i salen om bosnierloven.

Så sagde hr. Hans Engell noget, som jeg ikke ved om var en fortalelse eller en fejlhuskning. Den tidligere justitsminister sagde nemlig, at loven udløb. Men der var jo ikke tale om, at jugoslavnerloven udløb, nej, der var alene tale om, at man nu kom til det tidspunkt, hvor man skulle indfri den.

Uanset om det var en fortalelse, eller hvad det var, afslører ordvalget i hvert fald ganske godt den tankegang, der hele tiden har ligget hos Det Konservative Folkeparti, nemlig at når man kom frem til målstregen, ville man hoppe fra det. Det er såmænd det, mange her i salen i dag har undret sig over og udtrykt en vis skuffelse over, men det er jo glædeligt, at loven så alligevel kan gennemføres.

Jeg vil godt slutte med en enkelt bemærkning til noget, som fru Birthe Rønn Hornbech næsten med stolthed i stemmen sagde lidt tidligere på